

Recordant la resolució del Congrés de 1916 sobre les condicions d'una pau duradora;

Confrontant amb aquesta resolució els missatges de M. Wilson, les declaracions dels governs aliats i l'ordre del dia votada el 5 de juny de 1917 unànimament per la Cambra dels diputats francesa:

Declara:

I.^a Cal que la guerra d'avui acabi amb la victòria dels Aliats, no amb un tractat particular entre bel·ligerants, el qual consagraria l'obra de la força, sinó per l'instauració d'una Constitució internacional instituint entre les nacions el mateix règim que quiscuna d'elles aplica a sos membres: la reglamentació dels litigis fins els econòmics, per procediments de dret;

II.^a Cal que en compte de romandre aliades o d'aliar-se temporalment les unes contra les altres, totes les nacions s'uneixin en una Societat permanent qui garanteixi a quiscuna, sota el control dels pobles, l'integritat del dret proclamat per totes i proveïda perxò, en matèria internacional dels tres poders orgànics de tota Societat: legislatiu, judicial i executiu;

III.^a Cal que aquesta Societat s'obri a tota nació que reuneixi les tres condicions següents:

a) Ser capaç de contractar valedorament, gràcies a un mínim d'institucions democràtiques que li assegurin especialment en matèria de pau i de guerra el control de son govern i la preponderància de sa voluntat;

b) Haver-se compromès a respectar el dret dels pobles a ser de si propis, i a que si aquest dret ha estat violat, restablir-lo amb les restitucions i les reparacions que prescriurà l'orgue de la justícia internacional;

c) Acceptar les mides preses per la Societat de les Nacions per posar quiscuna d'elles dins l'impossibilitat de fer-se justícia a ella mateixa valent-se de la força;

IV.^a Cal que des de sa fundació la Societat de les Nacions demostrï alhora sa autoritat moral i son poder material;

Que, d'una part, fassi seves com àrbitre suprem totes les disputes que la guerra aixequi i que les resolgui definitivament donant satisfacció als pobles el dret dels quals hagi reconegut;

Que, d'altra part, no hagi de témeres, ni dels Estats que romanguin fora d'ella, ni d'aquells que manquin a llurs compromisos: que, per això, en el període del començament, s'armï de totes les garanties necessàries contra tota possibilitat de sorpresa o de mala fe; que, després, tothora disposi dels mitjans preventius (com el control internacional dels armaments, fiscalització dels presupostos, etc.) i de les mides coercitives (com la supressió total de les comunicacions amb la resta del món, el boycotatge econòmic, l'acció concertada de les forces internacionals de terra i de mar), que li permetin de resistir o de reprimir tota temptativa de revolta o d'agressió.

Imprenta Aubert=Olot